

Men her stiller man Forslag om en Ydelse, som gaar derudover, og den skal ydes af Statskassen.

Saa sagde den højtærede Erhvervsminister, at min Tale havde intet med det foreliggende Lovforslag at gøre. Jeg havde talt om Rigsdagsmændenes Løn og om Konjunkturtillæget, og det havde ikke noget med det foreliggende Lovforslag at gøre. Nej, det har det ikke. Men jeg vidste ikke, at dette her skulde være det sidste Forslag, Regeringen i sin Levetid vil fremsætte. Derfor spurgte jeg, om det ikke, hvis det nu er rimeligt, at Priserne gaar ned — og jeg tror, at alle kan erkende, at det er det, der i Virkeligheden trænges til —, vilde have Interesse — og jeg spurgte den høje Regering, om den vilde medvirke til noget saadant paa alle Omraader, hvor den har Indflydelse — at nedsætte Rigsdagsmændenes Løn, for at vi kunde faa gjort en Begyndelse. Og dernæst spurgte jeg, om den vilde være med til at nedsætte Konjunkturtillæget, som jeg begrundede, at det var ganske uforsvarligt at holde paa den Højde, det havde, under Hensyn til den økonomiske Situation. Jeg vil endnu en Gang bede den højtærede Erhvervsminister besvare disse Spørgsmaal. Det har i høj Grad Interesse for Rigsdagen at faa at vide, hvad Regeringen vil gøre for at faa Produktionsomkostningerne ned.

Socialdemokratiets ærede Ordfører (Trier) sagde, at den Tale, jeg havde holdt, var filosofisk. Ja, maaske, men det er mig saamænd ligegyldigt, hvad det ærede Medlem vil kalde den. Jeg søgte at klargøre for mig selv og ogsaa for andre, hvad der er Krisens Aarsag. Det tror jeg er af Betydning, naar man vil gøre sig klart, hvilke Midler man skal benytte for at komme ud over Krisen. Saa sagde den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at jeg skulde se ud over andre Lande, saa vilde jeg nok faa Erkendelsen af, at det ikke er Kronestigningen alene, der er Skyld i Krisen. Der kan være mange Aarsager til en Krise, og det kan være, at den er forskellig i de forskellige Lande. Men jeg troede, at vi alle sammen — jeg har forstaaet, at ogsaa Regeringen og Regeringspartiet var det — var enige om, at Hovedaarsagen til den nuværende Krise var, at Kronen var gaaet op, at den har faaet en større Værdi. Derfor nytter det ikke, at man ser til Tyskland, hvor det maaske er helt andre Aarsager, der virker. Det kommer netop an paa, at man ser, hvad der er Krisens Aarsag i det bestemte Tilfælde, og søger at undgaa de uheldige Følger, denne Krise har bragt ind

over et Samfund, i dette Tilfælde Danmark. Og jeg har saa tilladt mig at sige — og det fastholder jeg trods det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Paastand om, at det er Talemaader og Skyklapper og i den Grad ved Siden af, at man skulde forsværge, at det kunde siges fra denne Talerstol —, at Aarsagen i og for sig ikke er Kronestigningen, men dette, at man ikke vil indrette sig efter denne Kronestigning. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard nævnte et Eksempel. Han sagde, at en erhvervsdrivende, som har Gæld, nok vil spidse Øren og stille sig noget skeptisk overfor det, at Kronestigningen erhvervsmæssigt ikke har nogen Betydning for ham. Ikke desto mindre er det fuldkommen rigtigt. Er en erhvervsdrivende kommet i Vanskeligheder, er det, som jeg allerede nævnte i min første Tale, fordi der er foregaaet en Formueomflytning fra Debitor til Kreditor. Derfor er det ikke hans Ulykke, at han er erhvervsdrivende, men at han er Debitor. Og det giver sig praktisk Udslag i dette, at hvis det var erhvervsmæssige Vanskeligheder, der forelaa, vilde det f. Eks. for en Landmand betyde, at Produktionen af Æg, Svin og Smør var urentabel. Men det er ikke Tilfældet. Den Vanskelighed, han er kommet i, bevirker ikke, at han bliver nødt til at nedsætte Produktionen, men at han, uagtet Produktionen er rentabel, ikke kan afholde sine Renteudgifter. Men det er paa Grund af Formueomflytningen og aldeles ikke, fordi Erhvervet er urentabelt, alt sammen under Forudsætning af, at samtlige Priser gik ned i Forhold til Kronens Stigning. Derfor, at det ærede Medlems Tale om Skyklapper og Talemaader og det ærede Medlem Hr. Triers Tale om filosofiske Talemaader er en forløren Overlegenhed fra den Side, jeg for Resten ikke er helt ukendt med, og som ikke anfægter mig, men at bevise, at mine Tanker er urigtige, undlod de ærede Medlemmer klogeligt at inlade sig paa.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Dahlgaard: Hvorledes er det gaaet andre Steder med Prisdaldet? Er der ikke kommet Vanskeligheder andre Steder? Jo, selvfølgelig er der det, og det er der ogsaa kommet her, men derfor er det ikke upaa-krævet og heller ikke unyttigt at se paa, hvad der er Aarsagen, for derigennem at gøre sig klart, hvordan man skal søge at afbøde Krisen. Og hvordan er det nu, man her agter at afbøde Krisen? Ja, man vil gøre det paa den Maade, at man vil give Tilskud til de Folk og til den Klasse af Befolkningen, som ikke vil bøje sig ind under de Vilkaar, Kronestigningen fører med sig, og Byrden ved dette Tilskud vil